

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.553 van 27 juni 1996
in de zaak A. 67.346/VII-13.888.**

In zake : Gustaaf QUADENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. DAEM,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Jetselaan 32/2

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Financiën.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 29 januari 1996 door Advocaat W. DAEM namens Gustaaf QUADENS werd ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het koninklijk besluit van 13 november 1995 waarbij verzoeker wordt teruggezet in de graad van adjunct-controleur;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 mei 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 mei 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. COOLS die, loco Mr. W. DAEM verschijnt voor verzoeker, en van Auditeur-generaal G. DEKELVER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker onder het opschrift "middelen tot schorsing" in het verzoekschrift omtrent het nadeel doet gelden wat volgt :

"(...) De onmiddellijke tenuitvoerlegging van voormeld Koninklijk Besluit van 13 november 1995 berokkent aan verzoeker een materieel en moreel moeilijk te herstellen nadeel, zodat een onmiddellijke schorsing van het aangevochten Koninklijk Besluit zich opdringt.

(...) In 1981 kreeg verzoeker een bijzonder gunstige vermelding door de Heer Directeur-Generaal W. ISTER, luidend als volgt :

'De Heer QUADENS heeft sinds de overname van het kantoor Brussel D.E. 1. blijk gegeven van initiatief bij het beheer van het kantoor en heeft zich daartoe met moed, volharding, vastberadenheid en kennis van zaken ingezet om aan de wantoestanden inzake organisatie en personeelsbeheer een einde te stellen.'

Deze beoordeling dateert dus van de periode waarin de onregelmatigheden werden ontdekt en stemt dus geenszins overeen met de feiten waar verzoeker van wordt beschuldigd.

Bovendien heeft verzoeker van 24 juli 1995 tot 14 november 1995 het kantoor in Vilvoorde gereorganiseerd en terug in orde gebracht. Ook dit staat in contrast met de beschuldigingen die tegen verzoeker worden geuit. Een man met dergelijk plichtsbesef zou nooit meewerken aan de gepleegde feiten.

Verzoeker ontkent ten stelligste dat hij zich schuldig zou hebben gemaakt aan 'passieve corruptie'. Er is geenszins bewezen dat verzoeker zich hieraan schuldig zou hebben gemaakt. Dit is trouwens ook de mening van de Gewestelijk Directeur GIELEN waarbij deze stelt in zijn nota van 14 februari 1985 dat bewijzen van omkoperij uit het afgesloten administratief onderzoek niet aan het licht zijn gekomen. Deze nota besluit trouwens met de opmerking dat het niet nodig is preventief te schorsen.

(...) De terugzetting in graad tot adjunct-controleur wordt door verzoeker als een veroordeling ervaren voor feiten die niet bewezen zijn. Verzoeker lijdt duidelijk een moreel nadeel wanneer hij bestraft wordt voor feiten die hij nooit heeft gepleegd.

(...) Verzoeker is bovendien geboren op 18 september 1937 en is dus op dit ogenblik 58 jaar. Overeenkomstig artikel 4 van de Basiswet van 21 juli 1844, laatst gewijzigd door artikel 25 van de wet van 21 mei 1991, wordt het pensioen van ambtenaren berekend als het gemiddelde van de laatste 5 dienstjaren en hierna vermenigvuldigd met een coëfficiënt.

Verzoeker kan zijn aanspraken op pensioen ten vroegste doen gelden vanaf 1 oktober 1997, de maand volgend op de maand waarin verzoeker de leeftijd van 60 jaar bereikt. Op dat ogenblik bestaan de laatste 5 dienstjaren uit 3 jaar, 1 maand en 12 dagen aan een wedde van inspecteur en voor de rest aan een wedde van adjunct-controleur.

Indien verzoeker op die datum met pensioen zou wensen te gaan, moet hij dit 6 maanden op voorhand aanvragen, zijnde 1 april 1997. Een procedure zonder schorsing van het aangevochten Koninklijk Besluit van 13 november 1995 komt er dan ook op neer dat deze zaak redelijkerwijze niet beslecht zal zijn op het ogenblik dat verzoeker zijn pensioenaanvraag moet indienen. Voor hem is het zeer belangrijk om te weten of het Koninklijk Besluit al dan niet geschorst wordt. Indien het Koninklijk Besluit niet geschorst wordt, blijft verzoeker in de onwetendheid.

Elke maand langer als adjunct-controleur is een maand minder als inspecteur gedurende de periode van vijf jaar voorafgaand aan het pensioen. Om de schade dus te beperken moet verzoeker reeds op 1 oktober 1997 met pensioen gaan. Dit is 5 jaar vroeger dan

verzoeker van plan was. Verzoeker laat derhalve 5 jaar dienstanciënniteit vallen. Hierdoor wordt de coëfficiënt waarmee de gemiddelde wedde wordt vermenigvuldigd verminderd. Indien dan achteraf het Koninklijk Besluit zou vernietigd worden dan heeft verzoeker 5 dienstjaren verloren en is hierdoor de coëfficiënt verminderd.

(...) De aldus geleden nadelen zijn in hoofde van verzoeker zeer ernstig en moeilijk of niet te herstellen indien niet onmiddellijk wordt overgegaan tot het schorsen van het bestreden Koninklijk Besluit van 13 november 1995";

Overwegende, wat het moreel nadeel betreft, dat zulk nadeel wordt goedge maakt door de genoegdoening die voor de verzoeker voortvloeit uit een gebeurlijke annulatie van de bestreden beslissing zodat het althans in principe niet moeilijk te herstellen is; dat verzoeker niet aantoont dat het ten dezen anders zou zijn; dat verzoekers moreel nadeel zelfs niet blijkt te bestaan zonder de aangevoerde onrechtmatigheid; dat immers het geschetste morele nadeel, gelegen in het feit dat verzoeker de bestreden beslissing ervaart als een veroordeling voor feiten die hij niet zou hebben begaan, niet bestaat ingeval die feiten wel als bewezen moeten worden beschouwd; dat het moreel nadeel bijgevolg niet enkel niet moeilijk te herstellen is, maar te dezen wordt berokkend door de beweerde onrechtmatigheid van de bestreden beslissing en niet door haar onmiddellijke tenuitvoerlegging;

Overwegende, wat het materieel nadeel betreft afgeleid uit een minder gunstig pensioenbedrag, verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt wat het ernstig karakter van dit nadeel betreft; dat een financieel nadeel bovendien in principe niet moeilijk te herstellen is; dat verzoeker niet bewijst of poogt te bewijzen dat dit in zijn geval anders zou zijn; dat het risico van een verkeerde keuze wat betreft de datum van

oppensioenstelling overigens geen nadeel is dat rechtstreeks wordt berokkend door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing;

Overwegende dat aldus niet voldaan is aan één van de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig juni 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.